ANALIZA MATEMATYCZNA 2.3A

dr Joanna Jureczko

Politechnika Wrocławska Wydział Elektroniki Katedra Telekomunikacji i Teleinformatyki Niniejsza prezentacja stanowi jedynie skrypt do wykładu.

Wykład będzie wzbogacony o dodatkowe informacje, tj. dowody

wybranych twierdzeń przykłady, wskazówki do zadań itp. Dodatkowe informacje dotyczące programu znajdują się w

Karcie Przedmiotu.

WYKŁAD 2

Równanie różniczkowe liniowe

Równanie różniczkowe liniowe Przykłady równań różniczkowych nieliniowych

Równanie różniczkowe postaci

$$y' + p(x)y = q(x)$$

liniowe względem y i y' nazywamy **równaniem różniczkowym** liniowym rzędu pierwszego.

Jeżeli q(x)=0, to jednym z rozwiązań tego równania jest y=0. Przy założeniu $y\neq 0$ równanie rozwiązujemy metodą

 $y(x) = Ce^{-\int p(x)dx}$

rozdzielania otrzymując

Jeżeli $q(x) \neq 0$, to najpierw rozwiązujemy równanie jednorodne

$$y' + p(x)y = 0$$

otrzymując $y = Ce^{-P(x)}$, gdzie $P(x) = \int_{x_0}^{x} p(t) dt$. Teraz stałą C zastępujemy funkcją u(x), (tzn. **uzmienniamy stałą**) otrzymując

$$y = u(x)e^{-P(x)}$$
.

Po zróżniczkowaniu i podstawieniu do głównego równania otrzymujemy

$$u' = q(x)e^{P(x)}$$

Obliczamy $u(x) = \int_{x_0}^{x} q(t)e^{P(t)}dt + C_1$ i wstawiamy powyżej uzyskując rozwiązanie.

Twierdzenie 2.1 (istnienie i jednoznaczność rozwiązań równania liniowego). Jeżeli funkcje p(x), q(x) są ciągłe na przedziale (a,b), to dla dowolnych $x_0 \in (a,b)$ oraz $y_0 \in \mathbb{R}$ zagadnienie początkowe

$$y' + p(x)y = q(x), y(x_0) = y_0$$

ma tylko jedno rozwiązanie. Rozwiązanie to określone jest na przedziale (a, b).

RÓWNANIE RÓŻNICZKOWE NIELINIOWE RÓWNANIE BERNOULLIEGO

Równaniem różniczkowym Bernoulliego nazywamy równanie postaci

$$y' + p(x)y + q(x)y^n = 0,$$

gdzie funkcje p(x) i q(x) są funkcjami ciągłymi w pewnym wspólnym przedziale (a,b), a $n \in \mathbb{R} \setminus \{0,1\}$.

Równanie Bernoulliego przez podstawienie $y^{1-n} = z$ sprowadza się do równania różniczkowego liniowego

$$z' + (1-n)p(x)z + (1-n)q(x) = 0.$$

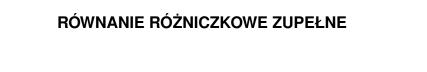
Dla n = 0 otrzymujemy równanie różniczkowe liniowe niejednorodne postaci

$$y' + p(x)y + q(x) = 0.$$

Dla n = 1 otrzymujemy równanie różniczkowe liniowe jednorodne postaci

$$y' + p(x)y + q(x)y = 0.$$

Daniel Bernoulli (1700 - 1782) prof. matematyki, prof. anatomii i botaniki. Twórca podwalin mechaniki statystycznej (kinetyczno-molekularna teoria gazów). Obszarem jego zainteresowań były także medycyna i fizjologia. Jako matematyk zajmował sie rachunkiem prawdopodobieństwa, równaniami różniczkowymi i metodami przybliżonymi rozwiązywania równań. Zdefiniował liczbę e. Jako fizyk rozwiązał problem struny drgającej i podał równanie ruchu stacjonarnego cieczy idealnej zwane równaniem Bernoulliego. Pochodził ze znanej rodziny matematyków Bernoullich.

Równanie różniczkowe postaci

$$P(x,y)dx + Q(x,y)dy = 0$$

nazywamy *równaniem różniczkowym zupełnym*, jeżeli istnieje funkcja U(x,y) taka, że

$$P(x,y) = \frac{\partial U}{\partial x}(x,y), \quad Q(x,y) = \frac{\partial U}{\partial y}(x,y).$$

nazywamy różniczką zupełną.

Wyrażenie

$$dU(x,y) = \frac{\partial U}{\partial x}(x,y) + \frac{\partial U}{\partial y}(x,y)$$

Twierdzenie 2.2 (warunek konieczny i wystarczający zupełności równania). Niech funkcje P(x,y), Q(x,y) i

pochodne cząstkowe $\frac{\partial P}{\partial y}(x,y), \frac{\partial Q}{\partial x}(x,y)$ będą ciągłe w obszarze jednospójnym $D \subset \mathbb{R}^2$. Wtedy równanie różniczkowe

$$P(x,y)dx + Q(x,y)dy = 0$$

jest zupełne wtedy i tylko wtedy, gdy w każdym punkcie $(x,y) \in D$ spełniony jest warunek

$$\frac{\partial P}{\partial y}(x,y) = \frac{\partial Q}{\partial x}(x,y).$$

Twierdzenie 2.3 (całka równania zupełnego). Całka równania różniczkowego

$$P(x,y)dx + Q(x,y)dy = 0$$

dana jest wzorem

$$U(x,y)=C,$$

gdzie C jest dowolną stałą rzeczywistą.

Rozważmy równanie P(x,y)dx+Q(x,y)dy=0, gdzie P(x,y),Q(x,y) są funkcjami ciągłymi. Jeżeli $\frac{\partial P}{\partial y}(x,y)\neq \frac{\partial Q}{\partial x}(x,y)$, to równanie powyższe nie jest zupełne. Ale może istnieć funkcja $\mu(x,y)\neq 0$ w rozpatrywany obszarze, taka, że jeśli pomnożymy przez nią powyższe równanie otrzymamy równanie zupełne

$$\mu(x,y)P(x,y)dx + \mu(x,y)Q(x,y)dy = 0,$$

tzn.

$$\frac{\partial(\mu P)}{\partial y}(x,y) = \frac{\partial(\mu Q)}{\partial y}(x,y).$$

Funkcję $\mu(x,y) \neq 0$ nazywamy *czynnikiem całkującym* równania P(x,y)dx + Q(x,y)dy = 0.

Twierdzenie 2.4. (czynnik całkujący zależny od jednej zmiennej).

(I) Jeżeli wyrażenie $T = \frac{1}{Q}(\frac{\partial P}{\partial y}(x,y) - \frac{\partial Q}{\partial x}(x,y))$ jest funkcją tylko zmiennej x, to równanie P(x,y)dx + Q(x,y)dy = 0 ma czynnik całkujący postaci

$$\mu(x) = e^{\int T(x)dx}$$
.

(II) Jeżeli wyrażenie $S = \frac{1}{P}(\frac{\partial Q}{\partial x}(x,y) - \frac{\partial P}{\partial y}(x,y))$ jest funkcją tylko zmiennej y, to równanie P(x,y)dx + Q(x,y)dy = 0 ma czynnik całkujący postaci

$$\mu(y) = e^{\int S(y)dy}.$$